

Finanstilsynets Securitysystem

af fuldmægtig **Kim Foss Jensen** - kontoret for skadesforsikring og koncernspørgsmål,
Finanstilsynet



Kim Foss Jensen

Finanstilsynet vil i løbet af 1998 have etableret et securitysystem. Denne etablering skal ses i sammenhæng med det intensiverede tilsyn med reassurance.

Finanstilsynet har siden 1993 intensiveret tilsynet med reassurance, der indtil da næsten udelukkende var baseret på regelanvendelse. Årsagen til denne intensivering var en ny erkendelse af reassurance som et meget væsentligt risikoområde, hvilket blev underbygget af en række markante erfaringer i årene umiddelbart før 1993. Disse erfaringer viste sig ikke at være enestående. De blev tværtimod efterfulgt af tilsvarende erfaringer i årene efter 1993.

1. Baggrunden for det intensive- rede tilsyn med reassurance

1.1. Reassurancemarkedets generelle udviklingstræk i de seneste år

Erfaringerne med reassurancemarkedet kan sammenfattes i følgende generelle udviklingstræk i de seneste år:

- At adskillige reassurandører i modsætning til tidligere år enten er helt ophørt med at drive forretning eller er gået ned, heriblandt reassurandører af stor betydning for markedet. Dette samt den øgede koncentration i de seneste år har bidraget til at begrænse antallet af udbydere.
- At hyppigheden af katastrofeskader og deres skadesomfang har været markant større i

perioden siden 1987 sammenlignet med tidligere perioder. Dette har stillet skærpede krav til kapitalstyrken hos de reassurandører, der afdækker katastroferisici. I 1996 og 97 har de største skaders omfang dog været mindre end i de fleste øvrige år efter 1987.

- At skader fra langhalet amerikansk ansvarsforretning for især asbestose og miljøskader siden medio 80'erne er øget med store tab til følge. Der hersker fortsat stor usikkerhed og uforudsigelighed omkring udviklingen af disse skader og de latente risici.
- At alvorlige retslige konflikter omkring reassurance i de seneste år er øget i antal, og der har efterhånden vist sig mange eksempler på reassurandører, der nægter at betale, selv om cedenten forventede at få sine skader betalt.

1.2. Særlige erfaringer med konkrete reassurandører i krise m.m.

Der har været en række eksempler i de seneste år på betydelige reassurandører i vanskeligheder.

Lloyds of London spiller en meget stor rolle som reassurandør af danske selskaber, og selskabets problemer, der på et tidspunkt var så alvorlige, at der var risiko for, at det måtte ophøre med at drive forretning, har været fulgt tæt af Finanstilsynet og følges fortsat tæt.

Problemerne i Lloyds of London havde årsag i katastrofeskaderne, tegning af amerikansk ansvarsforretning i vidt omfang samt den såkaldte LMX-spiral. Efter store bestræbelser lykkedes det i 1996 at rekonstruere Lloyds of London.

Reassurancemarkedets problemer i almindelighed og Lloyds' i særdeleshed har haft stor indflydelse på det nordiske reassurancemarked, som er stærkt begrænset i forhold til tidligere.

I Danmark er et enkelt reassuranceselskab gået konkurs. RAAS (tidligere Top International) gik i afløb i 1985 og i konkurs i 1996. Der var tale om et af mange eksempler på, at afvikling af reassuranceforretning er endt med insolvens. Andre danske selskaber har haft betydelige tab på reassuranceforretning. Et eksempel omhandlede et selskab med manglende regler for tegning af reassuranceforretning samtidig med, at der blev tegnet retrocession for Lloyds-syndikater. Selskabet ophørte med at tegne. Et andet eksempel angik det britiske selskab Municipal, der oprettede en filial i Danmark sidst i 80'erne, som gik konkurs med store tab for danske selskaber til følge. Endnu et eksempel angik et selskab, hvor mægleren påstås at have afgivet utilstrækkelige/manglende oplysninger til reassurandørerne, der nægtede at betale. Der har i øvrigt også været talrige eksempler på problemer vedrørende den udgående forretning, ikke mindst inden for kredit- og kau-

tionsforsikring, hvor især lemfældig underwriting, kumuleret risiko og utilstrækkelig sikkerhedsstillelse bevirkede, at reassurandørerne i en række tilfælde nægtede at betale.

1.3. Reassurancemarkedets kendetegn og betydning

Reassurancemarkedet er i øvrigt bl.a. kendetegnet ved dets udpræget internationale karakter samtidig med, at markedet i stort omfang er ureguleret. Desuden er priserne og kapaciteten på markedet meget svingende og vanskelige at prognosticere for cedenterne. Endelig er markedet stærkt konkurrencepræget og består - også efter de mange fusioner i især 1996 - af et stort antal mindre og få dominerende udbydere.

Samtidig med ovenstående udviklingstræk og kendetegn må det understreges, at reassurance har stor betydning, ikke blot for cedenten, men tilmed i bredere perspektiv. Reassurance muliggør således tegning af forsikringer med langt større dækning end det ellers var muligt, hvilket har betydning for erhvervslivet, fx for de igangværende store anlægsarbejder, Storebælts- og Øresundsforbindelsen.

Reassurance indebærer imidlertid ikke ubetinget sikkerhed for disse dækninger, hvilket såvel de ovenfor skitserede generelle udviklingstræk som de dertilhørende konkrete erfaringer vidner om. Det må i denne forbindelse understreges, at uinddrivelig reassurance er et stigende problem i disse år. Det kan tilmed indebære store og livstruende tab for et forsikringsselskab, dersom en reassurandør viser sig ude af stand til at efterkomme sine forpligtelser.

2. Karakteren af det intensive-rede tilsyn med reassurance

Finanstilsynet har på reassuranceområdet siden 1993 bl.a. foretaget årlige særskilte reassuranceinspektioner på stedet af forsikringskoncerners reassurance, og markedsovervåg-

ningen er blevet stærkt opprioriteret.

Den overordnede erkendelse bag Finanstilsynets nuværende tilsyn med reassurance er, at der er 3 problemkredse, som er nødvendige for at føre effektivt tilsyn med området:

- 1) Reassurancekontrakter/programmets økonomiske forudsætninger og betingelser.
- 2) Reassurancekontraktsret.
- 3) Kvaliteten af de securities, der er tilknyttet kontrakterne.

Securitysystemet skal styrke punkt 3 og er således et af flere initiativer, der skal effektivisere tilsynet med reassurance.

3. Securitysystemets formål og indhold

Ved de årlige reassuranceinspektioner på stedet har Finanstilsynet som et væsentligt element forsøgt at vurdere kvaliteten af de pågældende selskabers reassurandører. Da nærmere angivne metoder og det praktiske informationsgrundlag herfor ikke har været tilvejebragt, har det imidlertid været vanskeligt at foretage denne vurdering tilstrækkeligt hurtigt og udtømmende. Hensigten med securitysystemet er at imødekomme denne vanskelighed.

Securitysystemet vil basere sig på edb til systematisk bearbejdelse af information fra selskabers reassurancekontrakter, der indhentes ved de årlige inspektioner på stedet. Desuden vil systemet indeholde en række virksomhedsrelaterede oplysninger herunder regnskabsoplysninger om reassurandørerne og brokere samt ratingoplysninger om reassurandørerne. Desuden vil systemet også indeholde supplerende oplysninger indhentet via den løbende markedsovervågning. Vurderingen af et selskabs securities vil hovedsagelig basere sig på reassurandørernes ratings, såvel fra et eksternt servicebureau som et særligt udviklet ratingsystem af Finanstilsynet.

3.1. Registreringer af reassurancekontrakter

Reassurancekontrakterne underkastes en kritisk gennemgang, og for hver enkelt kontrakt foretages en række relevante registreringer på edb. For de proportionale kontrakter vil det være kontrakttype (quota share eller surplus), hvilke risici der er dækket af kontrakten, surplus samt selvbehold. For non-proportionale kontrakter registreres ligeledes kontrakttype (excess of loss eller stop loss), hvilke risici der er dækket af kontrakten, kontraktens limit og excess point (svarende til henholdsvis surplus og selvbehold for de proportionale kontrakter) samt størrelsen af evt. aggregates, antal reinstatements og endelig rate on line. De fakultative kontrakter vil ikke være omfattet af securitysystemet.

For hver kontrakt registreres yderligere den/de tilknyttede broker(e) samt hver enkelt deltagende reassurandører med angivelse af deres andele af limit/surplus.

3.2. Analyser og informationer i securitysystemet

På grundlag af de foretagne registreringer, jf. ovenfor, vil securitysystemet muliggøre en række opslag på en række forudberegnete analyser og informationer (profiler). Disse profiler inddeles i følgende hovedgrupper:

- 1) Cedentprofil
- 2) Reassuranceprofil
- 3) Brokerprofil
- 4) Markedsprofil
- 5) Profil af enkeltkontrakter og enkeltdelta-gelser

Ad 1) Cedentprofil

Systemet afdækker cedentens samtlige reassurandører med angivelse af hæftelse, ratings og % af cederede risiko. Desuden vil profilen vise, hvorledes de anvendte reassurandører er fordelt på forskellige ratingklasser. Endelig vil den cederede risiko, antallet af anvendte

reassurandører og disses gennemsnitlige ratings samt de sårbart ratedes andel af hæftelsen kunne identificeres i forhold til risikoklasser, og kontrakttyper, ligesom den cederede risiko fordeling på reassurandørhjemland vises.

Ad 2) Reassurandørprofil

Systemet afdækker reassurandørens markedsdeltagelse i forhold til risikoklasser og kontrakttyper med angivelse af hæftelse, markedandel, gennemsnitlig hæftelse i beløb og i % pr. deltagelse. Desuden afdækkes reassurandørens hæftelse hos den enkelte cedent og andelen af den samlede cederede risiko fra cedenten.

Ad 3) Brokerprofil

Systemet afdækker brokerens placerede risiko fordelt på cedenter, ratingklasser, risikoklasser, kontrakttyper og reassurandørhjemland med yderligere angivelse af antal formidlede kontrakter, antal reassurandørdeltagelser og den gennemsnitlige rating af reassurandørerne, heraf andelen af reassurandører, der er sårbart ratede.

Ad 4) Markedsprofil

Systemet afdækker hver enkelt cedents cederede risiko, dennes andel af den totale cederede risiko for alle cedenter, antal kontrakt-deltagelser, gennemsnitsrating af reassurandørerne. De samme oplysninger afdækkes for hver enkelt broker.

Systemet afdækker desuden samtlige reassurandørers hæftelse, ratings, antal kontrakt-deltagelser og andelen af samtlige selskabers cederede risiko. Desuden afdækkes samtlige hæftelsers fordeling på ratingklasser, risikoklasser, kontrakttyper og reassurandørhjemland med angivelse af cederede risiko, antal reassurandører og gennemsnitlig rating, heraf andelen af sårbart ratede hæftelser. Markedsprofilerne omfatter tillige 2 tabeller, hvor samtlige reassurandører henholdsvis rangordnes efter deres hæftelse og deres rating med angivelse af deres andele af samtlige

hæftelser og antal kontrakt-deltagelser. Det er dermed, hvad angår reassurandørerne samme oplysninger, som afdækkes i reassurandørprofilen, blot her med det totale marked som udgangspunkt.

Ad 5) Profil af enkeltkontrakter og enkelt-deltagelser

Systemet identificerer de konkrete reassurandørekontraktens rating. Der udvælges enten en cedent eller alle cedenter, og systemet viser derefter samtlige kontrakter rangordnet efter rating med angivelse af risikoklasse og limit. Denne analyse kan yderligere suppleres med andelen af sårbart ratede reassurandører som rangordningskriterie.

Hvad angår enkelt-deltagelser udvælges der en kontrakt eller en reassurandør, og ved valg af en kontrakt viser systemet derefter samtlige reassurandørdeltagelser i kontrakten rangordnet efter hæftelse og med angivelse af cedent, risikoklasse og rating. Ved valg af en reassurandør vil systemet vise, hvilke kontrakter denne deltager i med angivelse af cedent, limit, risikoklasse og hæftelse.

For de ovenfor nævnte typer af profiler og analyser, som systemet præsenterer, er beregningsgrundlaget ved angivelse af relative andele af cederet risiko i alle tilfælde hæftelsens størrelse.

Udover de ovenfor omtalte analysegrupper vil systemet via et virksomhedsregister indeholde en række regnskabsoplysninger indhentet fra eksternt servicebureau og andre oplysninger om reassurandører, hvad enten de deltager i kontrakterne eller ej, til støtte for markedsovervågningen og vurderingen af reassurandørerne.

Blandt de mange forhold af tilsynsmæssig relevans, som securitysystemets analyser således umiddelbart kan afdække, er følgende:

- Den samlede rating af reassurandører, der hæfter hos cedenten, med udgangspunkt i risikoklasser, kontrakttyper eller enkeltkontrakter, herunder spredningen af ratings og

andele af sårbart ratede reassurandører, således at evt. dårlig rating kan lokaliseres både hvad angår konkrete risici og reassurandør(er).

- Den enkelte reassurandørs betydning og markedsprofil. Opnå kendskab til en reassurandør i vanskeligheder, kan systemet afdække hæftelsen hos den enkelte cedent samt hvilke slags risici og konkrete kontrakter, der er tale om.
- Brokerens evne til at formidle reassurandører med god rating, herunder om der er særlige risici eller kontrakttyper, hvor brokeren formidler relativt dårlige reassurandører, og hvilke cedenter det drejer sig om.

3.3. Securitysystemets anvendelse og videreudvikling

Securitysystemet indebærer en række oplagte anvendelsesmuligheder for tilsynet med reinsurance.

Såfremt cedentens securities vurderes at være af tvivlsom kvalitet, vil Finanstilsynet f.eks. kunne kræve hensættelser herpå og/eller pålægge selskabet ikke at anvende visse reassurandører.

Såfremt kvaliteten af cedentens securities derimod er tilfredsstillende, er securitysystemets funktion ligeledes opfyldt derved, at

systemet umiddelbart kan afdække dette forhold.

Securitysystemet kan yderligere anvendes til præsentation af analyser og data over for en cedent, hvoraf cedentens securities kvalitetsmæssigt vil fremgå med udgangspunkt i brokere, risikoklasser og kontrakttyper m.m. og med sammenligninger med branchen.

Forinden systemet endeligt etableres i 1998, vil det blive præsenteret for branchen med henblik på evt. justering. Det er også hensigten, at diskutere det af tilsynet udviklede rating-system med branchen, idet Finanstilsynet er bekendt med, at nogle selskaber foretager en selvstændig ratingvurdering af deres reassurandører.

Det ovenfor skitserede system kan betragtes som en første version, som formentlig vil blive udbygget senere.

Systemet rummer som mulig udbygning bl.a. indberetning af reinsurancekontrakter fra selskaber via et standardiseret blanketsystem, der evt. indsendes direkte elektronisk. Andre muligheder omfatter integration af Finanstilsynets interne regnskabsdata, rentabilitetsanalyser af reinsuranceprogrammer, yderligere analyser til at belyse reassurandørernes bonitet samt direkte overførsel af analytiske kommentarer fra det eksterne servicebureau.